

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

16 päivänä maaliskuuta 2017*

Ennakkoratkaisupyyntö — Teollis- ja tekijänoikeudet — Tekijänoikeus ja lähioikeudet tietoyhteiskunnassa — Direktiivi 2001/29/EY — Oikeus välittää teoksia yleisölle — 3 artiklan 1 kohta — Poikkeukset ja rajoitukset — 5 artiklan 3 kohdan o alakohta — Televisiolähetysten levittäminen paikallisen kaapeliverkon avulla — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään poikkeuksista välineille, joilla teokset saatetaan enintään 500 käyttäjän saataviin, ja yleisradiolähetysten edelleen lähettämiseksi kotimaassa

Asiassa C-138/16,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Handelsgericht Wien (Wienin kauppatuomioistuin, Itävalta) on esittänyt 16.2.2016 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 7.3.2016, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM)

vastaan

Zürs.net Betriebs GmbH,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit J. Malenovský (esittelevä tuomari) ja M. Safjan,

julkisasiamies: M. Wathelet,

kirjaaja A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM), edustajanaan M. Walter, Rechtsanwalt,
- Zürs.net Betriebs GmbH, edustajanaan M. Ciresa, Rechtsanwalt,
- Itävallan hallitus, asiamiehenään C. Pesendorfer,
- Puolan hallitus, asiamiehenään B. Majczyna,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

— Euroopan komissio, asiamiehinään T. Scharf ja J. Samnadda,
päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhtäältä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY (EYVL 2001, L 167, s. 10) 3 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan ja toisaalta kirjallisten ja taiteellisten teosten suojaamisesta 9.9.1886 tehdyn Bernin yleissopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna 24.7.1971 tehdyllä Pariisin sopimuskirjalla ja sellaisena kuin se on muutettuna 28.9.1979 (jäljempänä Bernin yleissopimus), 11 bis artiklan 1 kappaleen 2 kohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM) ja Zürs.net Betriebs GmbH (jäljempänä Zürs.net) ja joka koskee AKM:n Zürs.netille esittämää pyyntöä toimittaa tietoja useista AKM:n toimintaansa käyttämän kaapeliverkon käyttäjistä ja maksaa tarvittaessa korvauksen viivästyskorkoineen tekijänoikeudella tai lähioikeuksilla suojattujen teosten yleisön saataviin saattamisesta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Kansainvälinen oikeus

WIPO:n tekijänoikeussopimus

- 3 Maailman henkisen omaisuuden järjestö (WIPO) hyväksyi Genevessä 20.12.1996 WIPO:n tekijänoikeussopimuksen, joka tuli voimaan 6.3.2002. Sopimus hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta 16.3.2000 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2000/278/EY (EYVL 2000, L 89, s. 6).
- 4 WIPO:n tekijänoikeussopimuksen 1 artiklan 4 kappaleessa määrätään, että sopimuspuolten tulee noudattaa Bernin yleissopimuksen 1–21 artiklaa.

Bernin yleissopimus

- 5 Bernin yleissopimuksen 11 bis artiklan 1 kappaleen 2 kohdassa määrätään seuraavaa:

”1. Kirjallisten ja taiteellisten teosten tekijöillä on yksinoikeus sallia:

– –

- 2) teoksen radiolähetyksen julkinen toisintaminen [oikeammin: välittäminen yleisölle] langan avulla tai ilman sitä, milloin toisintaminen tapahtuu muun kuin alkuperäisen yrityksen [oikeammin: organisaation] toimesta”.

Unionin oikeus

Direktiivi 2001/29

- 6 Direktiivin 2001/29 johdanto-osan yhdeksännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien yhdenmukaistamisen on perustuttava suojan korkeaan tasoon, koska nämä oikeudet ovat ratkaisevan tärkeitä henkisen luomistyön kannalta. – –”

- 7 Kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tekijöillä on yksinoikeus sallia tai kieltää teostensa langallinen tai langaton välittäminen yleisölle, mukaan lukien teosten saattaminen yleisön saataviin siten, että yleisöön kuuluvilla henkilöillä on mahdollisuus saada teokset saataviinsa itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana.”

- 8 Kyseisen direktiivin 5 artiklan 3 kohdan o alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksista tai rajoituksista 2 ja 3 artiklassa säädettyihin oikeuksiin seuraavissa tapauksissa:

– –

- o) käyttö tietyissä muissa merkitykseltään vähäisissä tapauksissa, joista on jo säädetty poikkeuksia tai rajoituksia kansallisessa lainsäädännössä, edellyttäen, että ne koskevat vain analogista käyttöä eivätkä vaikuta tavaroiden ja palvelujen vapaaseen liikkuvuuteen yhteisössä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan muita poikkeuksia ja rajoituksia.”

Itävallan oikeus

- 9 Itävallan tekijänoikeuslain (Urheberrechtsgesetz; BGBl. nro 111/1936), sellaisena kuin se on julkaistu BGBl. I nro 99/2015:ssä, 17 §:ssä säädetään seuraavaa:

”(1) Tekijällä on yksinoikeus lähettää teos yleisradion kautta tai muulla vastaavalla tavalla.

(2) Yleisradiolähetykseen rinnastetaan se, jos teos asetetaan Itävallassa tai ulkomailla sijaitsevasta paikasta käsin yleisön saataviin Itävallassa samaan tapaan kuin yleisradion kautta mutta kaapelin välityksellä.

(3) Yleisradiolähetysten välittäminen

– –

2. yhteisantennijärjestelmän kautta

– –

- b) jos järjestelmässä on enintään 500 käyttäjää, välittämistä ei pidetä uutena yleisradiolähetyksenä.

Lisäksi [Itävallan yleisradion (ORF)] yleisradiolähetysten edelleen välittämistä samanaikaisesti, kokonaisuudessaan ja muuttamattomana kaapelin välityksellä Itävallassa pidetään alkuperäisen yleisradiolähetyksen osana.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

- 10 AKM on tekijänoikeuksien yhteisvalvontajärjestö.
- 11 Zürs.net harjoittaa kaapelilähetystoimintaa Zürsissä (Itävalta) ja välittää kaapeliverkkonsa kautta televisio- ja radiolähetyksiä, joista osa on Itävallan yleisradion (ORF) alun perin välittämiä ja osa muiden yleisradio-organisaatioiden alun perin välittämiä. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan Zürs.netin kaapeliverkolla oli pyynnön esittämisaikana noin 130 käyttäjää.
- 12 AKM vaatii, että Zürs.net toimittaa tiedot toimintaansa käyttämän kaapeliverkon käyttäjistä tiettyinä ajankohtina ja lähetetystä sisällöstä. AKM vaatii lisäksi, että sen tarkistettua toimitetut tiedot Zürs.net maksaa asianmukaisen korvauksen.
- 13 Zürs.net katsoo, että Itävallan tekijänoikeuslain, sellaisena kuin se on julkaistu BGBl. I nro 99/2015:ssä, pienimuotoista kaapelilähetystoimintaa, jolla on enintään 500 käyttäjää, koskevan 17 §:n 3 momentin 2 kohdan b alakohdan nojalla sen lähettämiä lähetyksiä ei voida pitää uutena yleisradiolähetyksenä eikä sillä näin ollen ole velvollisuutta toimittaa AKM:n vaatimia tietoja.
- 14 AKM katsoo, että kyseinen säännös on ristiriidassa sekä unionin oikeuden että Bernin yleissopimuksen kanssa.
- 15 Tässä asiayhteydessä Handelsgericht Wien (Wienin kauppatoimioistuin, Itävalta), jonka ratkaistavana on oikeusriita, jossa vastakkain ovat AKM ja Zürs.net, päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko – – direktiivin [2001/29] 3 artiklan 1 kohtaa ja 5 artiklaa tai – – Bernin yleissopimuksen – – 11 bis artiklan 1 kappaleen 2 kohtaa tulkittava siten, että lainsäädäntö, jonka mukaan yleisradiolähetyksen välittämistä pääasian vastaajan käyttämien kaltaisilla ’yhteisantennijärjestelmillä’

- a) ei pidetä uutena yleisradiolähetyksenä, jos järjestelmässä on enintään 500 käyttäjää, ja/tai
- b) pidetään alkuperäisen yleisradiolähetyksen osana, jos kyse on Itävallan yleisradion yleisradiolähetyksen välittämistä samanaikaisesti, kokonaisuudessaan ja muuttamattomana kaapelin välityksellä kotimaassa (Itävallassa),

ja jonka mukaan tällainen käyttö ei myöskään kuulu direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna sellaisen yksinoikeuden piiriin, joka koskee teosten välittämistä etäällä olevalle yleisölle, eikä siksi edellytä tekijän suostumusta eikä siitä myöskään tarvitse maksaa korvausta, on ristiriidassa unionin oikeuden tai Bernin yleissopimuksen, joka on unionin oikeuden säännöstöön lukeutuva kansainvälinen sopimus, kanssa?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään lähinnä, onko direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohtaa tai 5 artiklaa taikka Bernin yleissopimuksen 11 bis artiklan 1 kappaleen 2 kohtaa tulkittava niin, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan vaatimus tekijältä saatavasta luvasta yleisölle välittämistä koskevan yksinoikeuden perusteella ei koske

— kansallisen yleisradio-organisaation yleisradiolähetyksen välittämistä samanaikaisesti, kokonaisuudessaan ja muuttamattomana kaapelin välityksellä kotimaassa,

- yleisradiolähetysten välittämistä yhteisantennijärjestelmillä, jos järjestelmässä on enintään 500 käyttäjää.
- 17 Tätä kysymystä on tarkasteltava kahdessa vaiheessa.
- 18 Ensiksi on siten selvitettävä, voidaanko pääasiassa kyseessä olevan kaltaista kansallisen yleisradio-organisaation yleisradiolähetysten välittämistä samanaikaisesti, kokonaisuudessaan ja muuttamattomana kaapelin välityksellä kotimaassa pitää direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tai Bernin yleissopimuksen 11 bis artiklan 1 kappaleen 2 kohdassa tarkoitettuna yleisölle välittämisenä.
- 19 Tästä on todettava, että kirjallisten ja taiteellisten teosten tekijöillä on Bernin yleissopimuksen 11 bis artiklan 1 kappaleen 2 kohdan mukaan yksinoikeus sallia yleisradioidun teoksen välittäminen yleisölle langallisesti tai langattomasti silloin, kun tämä välittäminen tapahtuu muun kuin alkuperäisen organisaation toimesta.
- 20 Direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa puolestaan säädetään, että jäsenvaltioiden on säädettävä, että tekijöillä on yksinoikeus sallia tai kieltää teostensa langallinen tai langaton välittäminen yleisölle, mukaan lukien teosten saattaminen yleisön saataviin siten, että yleisöön kuuluvilla henkilöillä on mahdollisuus saada teokset saataviinsa itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana.
- 21 On todettava, että kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohta vastaa pääasiallisesti Bernin yleissopimuksen 11 bis artiklan 1 kappaleen 2 kohtaa. Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuimen on tulkittava direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yleisölle välittämisen käsitettä kyseisen Bernin yleissopimuksen määräyksen mukaisesti (ks. vastaavasti tuomio 7.12.2006, SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, 40 ja 41 kohta).
- 22 Oikeuskäytännössä on jo todettu, että direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yleisölle välittämisen käsitteessä yhdistyy kaksi kumulatiivista tekijää eli teoksen ”välittäminen” ja välittäminen ”yleisölle” (tuomio 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, 37 kohta).
- 23 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee tarkemmin yhtäältä, että välittämällä tarkoitetaan kaikenlaista suojattujen teosten välittämistä käytetyistä välineistä tai teknisistä prosesseista riippumatta ja että kyseisen teoksen tekijän on lähtökohtaisesti sallittava erikseen asianomaisen teoksen jokainen välittäminen, jossa käytetään erityistä tekniikkaa (ks. tuomio 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, 38 ja 39 kohta).
- 24 Toisaalta on niin, että jotta välittämisen voidaan katsoa kuuluvan direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun yleisölle välittämisen käsitteen alaan, edellytyksenä on lisäksi, että suojatut teokset tosiasiallisesti välitetään ”yleisölle”, kun otetaan huomioon, että yleisön käsitteellä tarkoitetaan rajoittamatonta määrää potentiaalisia vastaanottajia ja että se merkitsee lisäksi sitä, että henkilöitä on oltava varsin huomattava määrä (ks. tuomio 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, 40 ja 41 kohta).
- 25 Unionin tuomioistuin on lisäksi katsonut, että muun organisaation kuin välittämiseen alun perin luvan saaneen organisaation suorittamaa suojattujen teosten lähettämistä on pidettävä kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna yleisölle välittämisenä, jos suojatut teokset lähetetään uudelle yleisölle eli yleisölle, jota suojattujen teosten oikeuksien haltijat eivät ottaneet huomioon, kun he alun perin antoivat luvan teostensa käyttämiseen (ks. vastaavasti tuomio 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 26 Nyt käsiteltävässä tapauksessa sen seikan, että pääasiassa kyseessä oleva välittäminen tapahtuu kaapelin välityksellä eli eri tekniikkaa käyttäen kuin alkuperäinen välittäminen yleisradiolähetystenä, perusteella voidaan todeta, että Zürs.net välittää teoksia direktiivin 2001/29 3 artiklassa tarkoitettulla tavalla.

- 27 On kuitenkin vielä tutkittava, onko tämä välittäminen osoitettu sellaiselle uudelle yleisölle, joka eroaa siitä yleisöstä, jolle ORF:n lähettämät yleisradiolähetykset on osoitettu.
- 28 Zürs.netin huomautuksista – joita AKM ei ole tältä osin riitauttanut – ilmenee, että antaessaan ORF:lle luvan yleisradiointiin asianomaiset oikeudenhaltijat olivat tietoisia siitä, että kyseisen kansallisen yleisradio-organisaation lähetysten vastaanottajina voivat olla kaikki Itävallan alueella olevat henkilöt.
- 29 Koska suojattujen teosten lähettäminen kaapelin välityksellä tapahtuu – kuten ennakkoratkaisukysymyksen sanamuodosta ilmenee – Itävallan alueella ja koska oikeudenhaltijat ovat näin ollen ottaneet kyseiset henkilöt huomioon antaessaan kansalliselle yleisradio-organisaatiolle luvan alkuperäiseen levittämiseen, yleisöä, jolle Zürs.net lähettää kyseisiä teoksia, ei voida pitää uutena yleisönä.
- 30 Tästä seuraa, että edellä 18 kohdassa täsmennetyin kaltaisissa olosuhteissa toteutettua välittämistä ei ole pidettävä direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna yleisölle välittämisenä. Tällaiseen lähettämiseen ei siis sovelleta kyseisessä säännöksessä säädettyä vaatimusta oikeudenhaltijoilta saatavasta luvasta.
- 31 Toiseksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuimien pohtii, kuuluuko pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan yhteisantennijärjestelmillä, joilla on enintään 500 käyttäjää, välitettäviä lähetyksiä ei pidetä uusina yleisradiolähetyksinä, direktiivin 2001/29 5 artiklan ja erityisesti sen 3 kohdan o alakohdan alaan ja voivatko tällaisten antennien avulla lähetyksiä välittävät lähettäjät siten jäädä tekijältä saatavaa lupaa koskevan vaatimuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen selityksistä nimittäin ilmenee, että Zürs.netin voidaan katsoa harjoittavan toimintaa käyttäen kansallisessa lainsäädännössä tarkoitettua ”pientä yhteisantennijärjestelmää”.
- 32 Tältä osin on muistutettava ensinnäkin, että – kuten edellä 25 kohdassa on jo korostettu – muun organisaation kuin välittämiseen alun perin luvan saaneen organisaation suorittama suojattujen teosten lähettäminen on direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yleisölle välittämistä, kun suojatut teokset lähetetään uudelle yleisölle eli yleisölle, jota suojattujen teosten oikeuksien haltijat eivät ottaneet huomioon, kun he alun perin antoivat luvan teostensa käyttämiseen.
- 33 Nyt käsiteltävässä tapauksessa ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Zürs.netin ”pienellä yhteisantennijärjestelmällä” voidaan ORF:n lähetysten lisäksi välittää myös muiden, muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden lähettäjien lähetyksiä, joten tällaisten lähetysten välittämistä voidaan pitää direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna yleisölle välittämisenä. Tämän varmistaminen on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asia.
- 34 Näin ollen on pohdittava, jäävätkö kyseiset lähetystoimintaa mainituilla pienillä yhteisantennijärjestelmillä harjoittavat toiminnanharjoittajat direktiivin 2001/29 5 artiklassa säädetyn poikkeuksen perusteella oikeudenhaltijalta saatavaa lupaa koskevan vaatimuksen soveltamisalan ulkopuolelle.
- 35 Kuten direktiivin 2001/29 5 artiklan 3 kohdan o alakohdasta ilmenee, jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksista tai rajoituksista kyseisen direktiivin 2 ja 3 artiklassa säädettyihin oikeuksiin silloin, kun kyse on tietyistä merkitykseltään vähäisistä tapauksista, joista on jo säädetty poikkeuksia tai rajoituksia kansallisessa lainsäädännössä, edellyttäen, että ne koskevat vain analogista käyttöä eivätkä vaikuta tavaroiden ja palvelujen vapaaseen liikkuvuuteen Euroopan unionissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan muita poikkeuksia ja rajoituksia.
- 36 Koska direktiivin 2001/29 5 artiklan 3 kohdan o alakohdassa viitataan muun muassa kyseisen direktiivin 3 artiklaan, kyseisellä säännöksellä voidaan poiketa mainitussa 3 artiklassa säädetystä oikeudesta yleisölle välittämiseen.

- 37 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan direktiivillä käyttöön otetusta yleisestä periaatteesta poikkeavia saman direktiivin säännöksiä on kuitenkin tulkittava suppeasti (tuomio 16.7.2009, Infopaq International, C-5/08, EU:C:2009:465, 56 kohta ja tuomio 10.4.2014, ACI Adam ym., C-435/12, EU:C:2014:254, 22 kohta).
- 38 Tästä seuraa, että direktiivin 2001/29 5 artiklan 3 kohdassa säädettyjä poikkeuksia ja rajoituksia, kuten muun muassa kyseisen säännöksen o alakohdassa tarkoitettua poikkeusta, on tulkittava suppeasti (ks. vastaavasti tuomio 1.12.2011, Painer, C-145/10, EU:C:2011:798, 109 kohta).
- 39 Pääasiassa unionin tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta ilmenee, että kyseisen kansallisen lainsäädännön nojalla talouden toimijat voivat harjoittaa suojattujen teosten levittämistoimintaa yhteisantennijärjestelmien avulla ilman velvollisuutta muun muassa pyytää näiden teosten tekijöiltä lupaa näille kuuluvan yleisölle välittämistä koskevan oikeuden perusteella, edellyttäen, että tällaista antennia käyttää enintään 500 henkilöä.
- 40 Kyseinen mahdollisuus on tarkasti rajattu laissa ja on omiaan houkuttelemaan talouden toimijoita, jotka toivovat hyötyvänsä siitä, ja johtamaan useiden yhteisantennijärjestelmien jatkuvaan ja rinnakkaiseen käyttöön. Tästä seuraa, että tällä voitaisiin luoda koko jäsenvaltion alueella tilanne, jossa suuri käyttäjämäärä saa samanaikaisesti pääsyn tällä tavoin välitettyihin lähetyksiin.
- 41 Unionin tuomioistuin on kuitenkin todennut, että nimenomaan kriteeri, joka koskee niiden potentiaalisten vastaanottajien, joiden saatavilla sama teos rinnakkain on, kumulatiivista määrää, on yleisön käsitteen merkittävä tekijä ja näin ollen merkityksellinen tekijä sellaisen yleisölle välittämisen osalta, joka edellyttää luvan saamista asianomaiselta oikeudenhaltijalta (ks. vastaavasti tuomio 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, 42–44 kohta).
- 42 Kun otetaan huomioon se, että direktiivin 2001/29 5 artiklan 3 kohdan o alakohtaa on tulkittava suppeasti, sekä kyseisen direktiivin johdanto-osan yhdeksännessä perustelukappaleessa mainittu tekijänoikeuden suojan korkean tason tavoite, pääasiassa kyseessä olevan kaltaista lainsäädäntöä, jolla sallitaan se, että useat talouden toimijat lähettävät ilman tekijöiden lupaa rinnakkain suojattuja teoksia sellaisten yhteisantennijärjestelmien avulla, joilla on rajattu määrä käyttäjiä, ei siis voida pitää erityisesti sen edellä 40 kohdassa mainitun kumulatiivisen vaikutuksen vuoksi kyseisessä 5 artiklan 3 kohdan o alakohdassa tarkoitettuna ”käyttönä tietyissä muissa merkitykseltään vähäisissä tapauksissa”.
- 43 Näin ollen ei ole tarpeen tutkia, täyttyvätkö muut direktiivin 2001/29 5 artiklan 3 kohdan o alakohdassa säädetyt edellytykset, ja on katsottava, ettei pääasiassa kyseessä olevan kaltaista kansallista lainsäädäntöä ole voitu säätää käyttämällä jäsenvaltioille annettua mahdollisuutta säätää poikkeuksista tai rajoituksista kyseisen direktiivin 2 ja 3 artiklassa säädettyihin oikeuksiin. Tästä seuraa, että tällaisen lainsäädännön on noudatettava direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohdassa ilmaistua periaatetta, jonka mukaan suojattujen teosten tekijöillä on yksinoikeus sallia tai kieltää kyseisten teosten välittäminen yleisölle.
- 44 Kun kaikki edellä esitetty otetaan huomioon, esitettyyn kysymykseen on vastattava seuraavasti:
- Direktiivin 2001/29 3 artiklan 1 kohtaa ja Bernin yleissopimuksen 11 bis artiklaa on tulkittava niin, että ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan vaatimus tekijältä saatavasta luvasta yleisölle välittämistä koskevan yksinoikeuden perusteella ei koske kansallisen yleisradio-organisaation yleisradiolähetysten välittämistä samanaikaisesti, kokonaisuudessaan ja muuttamattomana kaapelin välityksellä kotimaassa, edellyttäen, että kyse on pelkästä välitystekniikan muodosta ja että teoksen tekijä on ottanut tämän välittämisen huomioon antaessaan luvan alkuperäiseen välittämiseen, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on varmistettava.

- Direktiivin 2001/29 5 artiklaa ja erityisesti sen 3 kohdan o alakohtaa on tulkittava niin, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan vaatimus tekijältä saatavasta luvasta yleisölle välittämistä koskevan yksinoikeuden perusteella ei koske yleisradiolähetysten välittämistä yhteisantennijärjestelmällä, jos tässä järjestelmässä on enintään 500 käyttäjää, ja että kyseistä kansallista lainsäädäntöä on siten sovellettava kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on varmistettava.

Oikeudenkäyntikulut

- ⁴⁵ Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 3 artiklan 1 kohtaa ja kirjallisten ja taiteellisten teosten suojaamisesta 9.9.1886 tehdyn Bernin yleissopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna 24.7.1971 tehdyllä Pariisin sopimuskirjalla ja sellaisena kuin se on muutettuna 28.7.1976, 11 bis artiklaa on tulkittava niin, että ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan vaatimus tekijältä saatavasta luvasta yleisölle välittämistä koskevan yksinoikeuden perusteella ei koske kansallisen yleisradio-organisaation yleisradiolähetysten välittämistä samanaikaisesti, kokonaisuudessaan ja muuttamattomana kaapelin välityksellä kotimaassa, edellyttäen, että kyse on pelkästä välitystekniikan muodosta ja että teoksen tekijä on ottanut tämän välittämisen huomioon antaessaan luvan alkuperäiseen välittämiseen, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on varmistettava.

Direktiivin 2001/29 5 artiklaa ja erityisesti sen 3 kohdan o alakohtaa on tulkittava niin, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan vaatimus tekijältä saatavasta luvasta yleisölle välittämistä koskevan yksinoikeuden perusteella ei koske yleisradiolähetysten välittämistä yhteisantennijärjestelmällä, jos tässä järjestelmässä on enintään 500 käyttäjää, ja että kyseistä kansallista lainsäädäntöä on siten sovellettava kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on varmistettava.

Allekirjoitukset